

ПРЕЗИДЕНТИ ЎЗБЕКИСТОН АЗ РУШДИ МИНБАЪДАИ ҲАМКОРИҲОИ БИСЁРЧАНБА ДАР ДОИРАИ СҲШ ЧОНИБДОРӢ КАРД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев бинобар даъвати Сарвазири Ҷумҳурии Ҳиндустон Нарендра Модӣ 4 июл дар ҷамъомади навбатии Шӯрои сарони давлатҳои узви СҲШ, ки дар шакли конфронси видеоӣ баргузор шуд, ширкат варзид.

Дар ҷараёни, ки таҳти сарвари ҷониби Ҳиндустон ба амал омад, Президенти Ҷумҳурии Қазоқистон Қосим-Жомарт Тоқаев, Раиси Ҷумҳурии Мардумии Чин Си Сзинпин, Президенти Ҷумҳурии Қирғизистон Саидир Чапаров, Сарвазири Ҷумҳурии Ислонии Покистон Шаҳбоз Шариф, Президенти Федератсияи Русия Владимир Путин, Президенти Ҷумҳурии

Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, ҳамчунин Котиби генералии Созмони ҳамкории Шанхай Чжан Мин ва директори Кумитаи иҷроияи Сохтори минтақавии зиддитеррористии СҲШ Руслан Мирзоев иштирок карданд.

Президенти Ҷумҳурии Ислонии Эрон Иброҳим Раисӣ, Президенти Ҷумҳурии Беларус Александр Лукашенко, Президенти Муғилистон Хурэлсух Ухнаагийн

ва Президенти Туркманистон Сардор Бердимухамедов, ҳамчунин Котиби генералии СММ Антониу Гутерриш ва роҳбарони созмонҳои байналхалқӣ ба сифати кишварҳои мушохид ва меҳмонони ифтихории ҷамоиш иштирок намуданд.

Мувофиқи рӯномаи маҷлис бинобар масъалаҳои рӯзмарраи мавзӯи минтақавӣ ва байналхалқӣ мубодилаи афкор

ба амал омад, пешомади вусъати минбаъдаи ҳамкории бисёрҷанба ва муфиди тарафайн баррасӣ шуданд. Роҳбари Ўзбекистон дар баромади худ ба тағйироти куллии дар низоми муносибатҳои байналхалқӣ – пурзӯр гардидани шиддати геосиёсӣ ва афзудани зиддиятҳо, ба вуқӯъ омадани хатарҳои нави эътидоли ҷаҳониву рушди устувор, пешгирии хуруҷҳо дар соҳаҳои эколо-

гия, амнияти хӯрокворӣ ва энергетикӣ баҳо дод. – Вобаста ба ин зарурати ҷиддии ба роҳ мондани мулоқоти пурмухтаво ва муътамад зарур аст, – қайд кард сарвари кишвари мо.

Таъкид шуд, ки Ўзбекистон вобаста ба нақши асосии Созмони Милали Муттаҳид дар танзими талош ва зиддиятҳо, дар ҷустан ва қабул кар-

дани қарорҳои дуруст ба мақсади таъмин сохтани сулҳу эътидол мавқеи мустаҳкам дорад.

(Давомаш дар саҳ.3).

Сурати Хидмати матбуоти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон.

СУХАНРОНИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР ҶАМЪОМАДИ ШҶРОИ РОҲБАРОНИ ДАВЛАТҲОИ АЪЗОИ СОЗМОНИ ҲАМКОРИИ ШАНХАЙ

Мухтарам раис!
Мухтарам роҳбарони ҳайатҳо!
Аз истиқбол намудани тамоми иштирокдорони анҷумани навбатии Созмони ҳамкории Шанхай самимона хушҳол ҳастам.

Ба суҳбати миннатдорӣ, ки имрӯз ба унвони Сарвазири Ҷумҳурии Ҳиндустон ҷониби Нарендра Модӣ барои ташкили мулоқотамон садо дод, ҳамроҳ мешавам. Раисии нахустини Ҳиндустонро дар СҲШ, ки муваффақиятнок буд, таъкид менамоям.

Бо қаноатмандӣ меҳодам таъкид намоям, ки ҳамкории бисёрҷанбаамон бинобар қарордодҳои анҷумани Самарқанд муттасил рушд меёбад. Мо ба татбиқи амалии қарорҳои қабулгардида оид ба минбаъд вусъатдиҳӣ ва ислоҳоти ташкилотамон шурӯъ намудем.

Аз фурсат истифода намуда меҳодам ба таърифи ба унвони Президенти Эрон Иброҳим Раисӣ бинобар ба итмом расидани тамоми масъалаҳои тартибӣ ва шомил гардидани Ҷумҳурии Ислонии Эрон ба Созмони ҳамкории Шанхай меҳодам ҳамроҳ шавам.

Ўзбекистон инчунин қарори қабулгардидаро дар бораи ӯҳдадорҳои Ҷумҳурии Беларусро ба мақсади касб намудани мақоми давлати узви СҲШ қиммат бахшид.

Мухтарам иштирокдорони ҷамъомад! Ҳамаи мо гувоҳи тағйироти куллии ҷорӣ дар низоми муносибати байналхалқӣ ҳастем.

Мутаассифона, пурзӯр гардидани шиддати геосиёсӣ ва тезтунд шудани муноқишаҳо ба назар мерасанд, ҳарчи бештар таҳдид ва ситезаҳои бехатарии ҷаҳонӣ ва рушди устувор ба вуқӯъ пай-ва-ста, дар соҳаҳои экология, бехатарии озукворӣ ва энергетикӣ хатарҳо авҷ мегиранд. Бинобар ин ноғузирии бебаҳс барои роҳандозии гуфтугӯи конструктив ва боварибахш равшан аст.

Ўзбекистон нисбат ба мақоми марказии Созмони Милали Муттаҳид мавқеи принципиалро дар бартараф-созии бахсу муноқишаҳо, дар ҷустуҷӯ ва қабули қарорҳои муроқорона бо мақсади таъмини сулҳ ва субот ишғол менамояд.

Қобили қайд аст, ки барои мустаҳкам намудани гуфтугӯ ва боварӣ соли гузашта мо Ташаббуси ҳамбастагии Самарқандро ба хотири бехатарӣ ва шукуфоии умумӣ пешниҳод намудем.

Яқоя бо СММ, дигар шарикони бонуфузи байналхалқӣ меҳодам майдони доимии ин ташаббусро барои муҳоли-маи шадидтарин мушкилоти мавзӯии ҷаҳонӣ, баҳогузори таъсири онҳо ба минтақаи беканорамон ва таҳияи пеш-

ниҳодоти муштарак ба нақша дароварем.

Ҳамтоғи муҳтарам!

Ҳамкории бисёрҷанба ва бисёрҷан-баро дар доираи СҲШ рушд ва мустаҳкам намуда, мо имрӯз мефаҳмем, ки муваффақияти ташкилот ба туфайли роияи беамалони принсипҳои аслии он таъмин мегардад. Ин – мақоми бидуни блок, моилли катъӣ ба шаффофият, баробархуқуқӣ ва қабули қарорҳо дар асоси мувофиқа.

Аз ҳама муҳимаш он аст, ки ҳамкори-амон аз эҳтироми ҳамдигар ва пазириши конструктивии манфиатҳо, мавқеъҳо, назарҳо, фарқҳои мадании давлатҳои аъзо асос меёбад.

Дар марҳалаи мазкурӣ рушди СҲШ хифз ва пурзӯр намудани мақоми пешбарандаи Ташкилотро чун сохтори босамари байналхалқӣ дар ҳалли масъалаҳои муҳими мавзӯи минтақавӣ фавақулода муҳим мешуморем.

Бинобар ин баргузор намудани руйхат намудани қарордод ва қарорҳои қабулгардида, аудити фаъолияти инсти-тутҳо ва механизми ҳамкории, тезон-дани иҷро қарордодҳоро доир ба та-қомули ташкилотамон мувофиқи мақсад мешуморем.

Инчунин татбиқ намудани лоиҳаи муштаракӣ таъкидоти оид ба ис-

тиқболи рушди СҲШ дар доираи Форуми эксперти, ки марказҳои миллии таҳлилийро муттаҳид менамояд, пеш-ниҳод мекунам.

Натиҷаи чунин қорҳоро мо метавони-стем дар қараёни ҷамъомади навбатиа-мон баррасӣ намоем.

Мухтарам иштирокдорони ҷамъомад! Бо назардошти рӯзномаи маҷлиси мулоқоти имрӯза меҳостам, ки пешни-ҳодоти мушархасамонро доир ба руш-ди минбаъдаи ҳамкории дар доираи СҲШ пешниҳод кунам.

Яқум. Мустаҳкам намудани ҳамбас-тагӣ ва ҳамдигарфаҳмиро дар доираи ташкилот бинобар «Рӯзи Шанхай» вази-фаи қалидӣ мешуморем.

Мо дар бораи таҳияи Декиси не-қхамсоягӣ, эътиמוד ва шарикӣ фа-росарҳади СҲШ ташаббуси зоҳир ме-намоем. Қабул гардидани он имкон ме-диҳад, ки вазифаҳои бартаринок муай-ян гардад, бархурдуҳоро доир ба ҷара-бинҳои маҷмӯӣ оид ба минбаъд мус-таҳкам намудани ҳамкории бисёрҷанба дар шароити нав имкон медиҳад.

Дуюм. Минтақаи СҲШ ин фазои им-коноти бузурги иқтисодӣ, платформа ва пойгоҳи захира барои рушди дарозмуд-дати босуботи ҷамои мамлакатҳои итти-ҳодамон мебошад.

Қариб сеяки маҳсулоти умумии ҷаҳон

бинобар иқтисодӣ харидорӣ ба ҳиссаи СҲШ рост меояд, қариб 27 фоизи сар-момҳои бевоситаи хориҷӣ ва то 20 фо-изи савдои ҷаҳонӣ низ ба он рост меояд.

Давлатҳои ташкилот бинобар нишон-додҳои рушди индустриалӣ ва инноват-сионӣ пешқадам мебошад, соҳиби по-тенсиали баланди зехнӣ, захираҳои гании энергетикӣ ва аграрӣ ба шумор мераванд.

Бинобар ин ҳоло бештар аз ҳама вақт ташаббуси дар бораи ташаккул до-дани фазои умумӣ барои афзоиши савдои дохилии минтақавӣ ва ҳамкории сановату технологӣ муҳим мебошад. Пешниҳод мекунам, ки ба ҳукуматҳо ва идораҳои таҳияи масъалаи қабули Барномаи гуфтугӯи нави иқтисодии СҲШ бо шомил гардидани чунин сам-тҳо, мисли рушди инноватсионӣ, рақа-мисозӣ ва роботизатсия, зехнӣ сунъӣ, биотехнология, дорусозӣ ва дигар соҳаҳои индустрияи оянда супориш дода шавад.

Барои пеш бурдани чунин лоиҳаҳо ният дорем, ки дар Ўзбекистон Ҳафтаи шарикӣ инноватсионӣ ми-н-тақаҳои давлатҳои аъзои СҲШ-ро бо ташкил намудани намоишгоҳи муштаракӣ технологияи баланд баргузор намо-ем.

Сеюм. Андешидани ҷарабинҳои

маҷмӯӣ доир ба пурзӯр намудани ало-қамандии нақлиёти коммуникасионӣ дар фазои СҲШ муҳим мебошад.

Ҳоло ҳозир мо чандин лоиҳаи стра-тегиро доир ба рушди шоҳроҳҳои Ши-мол – Ҷануб ва Шарқ – Фарб пеш меба-рем. Ба ин маъно шурӯи қорҳоро доир ба лоиҳаи сохтмони роҳи охани Чин – Қирғизистон – Ўзбекистон қайд мена-моем. Мо аз рӯи ин хат боркашонии мултимодалиро инкишоф медиҳем ва ҳамчунин аз тариқи Афғонистон ба сам-ти бандаргоҳҳои Эрон ва Покистон бо баромадан ба бозорҳои Осиёи Ҷанубӣ ва Шарқӣ Надикӣ низ инкишоф меди-ҳем.

Бинобар фикри қоршиносон, ба амал татбиқ намудани ин лоиҳаҳо имкон ме-диҳад, ки ҳаҷми боркашонӣ ба маротиб афзуда, инчунин харчи нақлиётӣ ба ҳаҷми саяк қошӣ меёбад.

Таҳияи Корти ягонаи алоқамандии нақлиётӣ давлатҳои СҲШ-ро муво-фиқи мақсад мешуморем. Ин имкон ме-диҳад, ки «ҷойҳои танг» ва «камбудиро»-ро муайян намояд, қорҳои аввалдараҷа ва лоиҳаҳои барои ташаккули низоми умумии гаравидашудаи нақлиётиву транзит муайян намояд.

(Давомаш дар саҳ.2).

ИНФРАСОХТОРИ МАҲАЛЛАҲО БЕҶ МЕГАРДАНД

Пӯшида нест, ки як муддат ба ша-роити мавҷуда дар маҳаллаҳо беъти-ноӣ зоҳир гардида. Касе қордор на-шуд, ки бошандагони он дар ҷӣ вазъ умр мебаранд ва ҷӣ ҳол доранд. Ба дарди дили сокинони маҳаллаву деҳоти дур-даст гӯш надоданд, қариб буд, ки ба-тамом аз назари эътибор дур, ҳатто бо-шандагонаш бе оби ошомиданӣ мо-нанд ҳам, мутасаддиён парво накар-данд...

Хуб шуд, ки ба туфайли дубора эъти-бор нигаронидан ба маҳаллаҳо деҳоти дурдаст инфрасохтори онҳо рӯ ба беҳбудӣ мениҳад. Сарвари давлат пайи ободони маҳаллаҳо пайваста гамхорӣ мекунад. Баробари ба имзо расонидани чандин ҳуҷҷат дар ин роҳ

бариллова ба мутасаддиён дастуру су-поришҳои мушаххас ва саривақтӣ ме-диҳад. Зимни сафарҳо ба худудҳо ҷамъ-омадҳои фосилавӣ мегузаронад. Дар ин гуна ҷамъомадҳо одамон имкон меё-банд, ки муаммоҳои мурабми ҳаёти ҳар-рӯзаашонро ба миён гузоранд. Қаро-ри Президент «Дар бораи қораву тад-бирҳои оид ба минбаъд беҳ намудани инфрасохтори маҳаллаҳо дар солҳои 2022-2023» барои амалӣ сохтани як қатор қорҳои шобӯну бунёдқорҳои та-қоне бахшид.

Инро гузӯри рӯзноманигорон дар як са-фари хидмати ба маҳаллаҳои ноҳияҳои дашти вилоят баръало диданд, ки ба ҳамаи қариб Садорати давлатии андози вилоят созмон додааст.

Маҳаллаҳои «Бўстон» ва «Бахтли» дар ноҳияи Арнасай воқеъ аст, зиёда аз панҷ ҳазор нафар аҳоли дорад.

Пуле, ки якҷанд маҳаллаҳо ба ҳам мепайваст ва аз он мактабиён, бачаҳои боғча ҳам гузар мекарданд, ҳоли ҳу-новар дошт. Дар ин бора ба мутасад-диён аз ҷониби аҳоли муқорат ома-дааст. Ҳанӯз аз моҳи декабри соли 2022 қорҳои таъмири пул оғоз ёфта буданд. Қорҳои «Сувсоз» аз сатҳи об ба ба-ландии 4 метр бунёд намудани кўпрукро ба нақша гирифта буд. Инак, ҳоло да-раҷаи мустаҳкамнокии пул хеле хуб аст.

Аз тарафи Ҷамъияти масъулиятш маҳудӣ «Вербуд» аз канали Оқбулоқ тавассути лўла об қашида шуд.

Ба ғайр аз ин 7,2 километр даро-зии роҳҳои дохилии маҳаллаҳои «Бўстон» ва «Бахтли» рӯйи таъмиро диданд. Иҷрои ин қорҳо қариб се миллиард сўм маблағ талаб кард. Дар натиҷа сокинони шаш кўчаи ин ду маҳалла аз ин хеле хушҳолӣ ҳис ме-кунанд.

Дар Иттиҳоди аз об истифодаба-рандагони ба номи Мамадон Додочо-нови ноҳияи Дўстлик низ 14 километр лўлаҳои об таъмир ёфтанд.

Инфрасохтори дурдасттарин овул, маҳал ё деҳа батадриҷ рӯ ба беҳбудӣ мениҳад.

Анорбой НАЗАРОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».
Вилоти ҚИЗЗАХ.

9 июл – Рӯзи интихоботи Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон

2023 O'ZBEKISTON
9-IYUL RESPUBLIKASI
PREZIDENTI SAYLOVI

Дар доираи тарғиботи пешазинтихоботӣ дар шумораи имрӯзӣ рӯнома матолиб бахшида ба дастгирии номзад ба мақоми Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон аз Ҳизби сотсиал-демократии Ўзбекистон «Адолат» — Робохон Маҳмудова ва номзад ба мақоми Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон аз Ҳизби экологии Ўзбекистон — Абдушукур Ҳамзаев чоп мегарданд.

Маводи мазкур дар доираи тарғиботи номзадҳо ба мақоми Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон бепул нашр мегарданд.

(Матолиби мазкур дар саҳифаҳои 2 ва 3 нашр мегарданд).

ҶИССИ МАСЪУЛИЯТ БАРОИ ИМРӢЗУ ФАРДО

дар ҳадафҳои барномавӣ, ки дар онҳо имкониятҳои экологӣ афзалият доранд ва ҳифзи ҳукуку озодиҳои инсон кафолат дода шудаанд, инъикос ёфтааст

Дар Барномаи пешазинтихоботии Абдушукӯр Ҳамзаев, номзад ба мақоми Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон аз Ҳизби экологии, **идоракунӣ давлат ва чомеа**, баланд бардоштани самаранокӣи ислотҳои **суду ҳуқуқ**, ки дар ҳаёти чомеаи мо аҳамияти муҳим доранд, рушди минбаъдаи **соҳаи тандурустӣ**, инкишофи минбаъдаи **таълим, илму фарҳанг** вобаста ба **шароити табиӣ-техногенӣ пеш бурдани корҳои пайгирона** дар ҳамаи вазъиятҳои баъаломолда, инчунин дар роҳи инкишофи самтҳои сисъати бешури ва ҳамкори байналхалқӣ вазифаҳои амик ба миён гузошта шудаанд, ки аз ҷониби халқ назардорфта мешавад.

Номзад пеш аз ҳама ба мушкилоти экологӣ, ки дар Ўзбекистон ва ҷаҳон муҳим доништа мешаванд, диққати калон дод. У ҳаҷмун омили дорони таърибаи чандинсолда дар ин соҳа тақлифҳои конструктивӣ худро оид ба ҳалли мушкилоти мавҷуддаи экологӣ ба диққати интихобкунандагон пешниҳод кард.

Аз ҷумла, аз **тубӯнҳои ҷангу ҳок**, ки имрӯзро дар кишвари мо асар вақт ба амал меоянд, ба саломати инсон ва тозагии муҳити зист таъсири ҷиддӣ мерасонанд, ақсарият дар таъшишанд.

Абдушукӯр Ҳамзаев номзад ба мақоми Президенти аз Ҳизби экологии Ўзбекистон, барои рафти оқибатҳои ин гуна ҳодисаҳо, ки метавонанд ба муҳити зист ва саломати инсон хатарҳои ҷиддӣ расонанд, қатор ҳадафҳои барномавиро пешниҳод менамояд, ки барои рафти оқибатҳои ҷунун ҳодисаҳои табиӣ бояд ҷи қоракҳои зарурӣ дидла шавад.

Ҳусусан:

– ба мақсади пешгирии кардани тубӯнҳои рег дар вилояти **Навои**, **Бухоро**, **Ҳоразм** ва **Ҷумҳурии Қароқалпоқистон** барпо намудани **камарҳои сабз** ва **сипарҳои сабз**-ро тезонанд;

– **тартиб додани харитаҳои минтақаҳо**, ки хавфи баланди **тубӯнҳои рег** намакдоранд, дар ҷунун мавзӯҳо аз рӯи барномаҳои махсус барпо намудани майдонҳои сабз. Таъшишлар аст, ки ин гуна манзараҳо, ки дар шимолӣ бибон ва ҷанубӣ кишвар матмул гаштанд, ҳоло ба минтақаҳои марказӣ низ кунда истодаанд. Аз ин рӯ, барои минтақаи Осиёи Миёна, ҳусусан барои мамлакатҳои мо, зиёд кардани шумораи боғ ва майдонҳои сабзу ҳуррам хеле муҳим аст.

Масалан, чанд даҳсола пеш майдонӣ сабз ба ҳар кас 50-60 метри мурабаъ рост меомад. Аммо дар шароити иқлими гарми мо **мурабаъ майдонӣ сабз** лозим аст.

Зеро дар ҳақиқат сабз оқсигени барои инсон зарурӣро тавлид мекунанд ва бо аҳуд кардани гази ангидриди карбон ва дигар гази зарарнокӣ атмосфера ҳаворо тоза мекунанд. Бинобар ин бехуд нагуфтаанд, ки олами набобот шӯи замин аст.

Мо ҳеҷ гоҳ аз рӯйдодҳои ғайриҷанширдошти табиӣ бо қаролат муҳофизат нашудаем. Офатҳои табиӣ ва техногенӣ ҳамеша ба ҳаёти одамон хавф доранд ва боиси талафоти калон мегарданд. Дар минтақаи Осиёи Миёна, ки аз ҷиҳати зигилла нисбатан ғайб аст ва нуктаҳои зигилла, вулқ доранд, зигиллаҳои дараҷаҳои гуногунӣ мунтазам ба амал меоянд.

Албатта, пешгирии кардани ин гуна ҳодисаҳои табиӣ ё кай ба амал омадани онро амик пешгӯӣ кардан имконнопазир аст. Танҳо бо тайёр будан ба онҳо оқибат ва талафоти қошид додан мумкин аст.

Самти махсус дар барномаи пешазинтихоботии номзад ба мақоми Президенти Абдушукӯр Ҳамзаев, ки ба пешбурди корҳои мунтазам оид ба ҳама ҳолатҳо, ки дар натиҷаи шароити табиӣ ва техногенӣ ба вуҷуд меоянд, низ ба ҳаҷмун ҳадафҳои нигаронида шудааст.

Бо дарназардошти фаъолияти сейсмикии минтақаҳо пешниҳод шудааст, ки **талабот ба сохтмони биноҳои бисёрқошёна ва объекҳои соҳаи иҷтимоӣ** бехтар карда шавад. Ин аз як тараф ба пешгӯӣ намудани ҳодисаҳои вайрон кардани қонун дар қорҳои сохтмон, ба зигилла тобовар будани биноҳо хидмат кунанд, аз тарафи дигар, зиндагии бехавфӣ бароҳати мардуми моро таъмин мекунанд.

Ҳайр аз ин, **ба пешгирии тарма, хавфи обхезӣ, мустаҳкам намудани соҳили обанборҳо**, ба **вучуд омадани ҷоқ ва ҷариҳо** диққати махсус дода мешавад. Набобот ва ҳайвоноти ба ҳушқошӣ ва омилиҳои стресс тобовар зиёд карда, ба вучуд овардани нағъ ва зотҳои нағъ хавсмонд карда мешавад. Ин масъала, ки ба барномаи номзад дохил карда шудааст, бешубҳа дар роҳи аз офати табиӣ муҳофизат намудани халқи мо, қатъан рияя намудани меъёр мувозизат дар муносибати инсон ва табиат иқдоми муҳим мегардад.

Дар барномаи пешазинтихоботии на танҳо масъалаҳои экологӣ, балки **идоракунӣ давлат ва ҷамъият**, ки дар ҳаётҳои нақши муҳим доранд, инчунин **самарабахшии ислот** дар **сохтори суд-ҳуқуқ** зиёд кардан, пешниҳоди зарурӣ ба миён гузошта мешаванд. Барои ҳар яки мо пӯшида нест, ки яке аз соҳаҳо, ки шаҳрвандон бештар дӯрро меоянд ва муҷорат мекунанд, соҳаи ҳуқуқи суд мебошад. Муваффақ шудан ба кори дӯруст, дақиқ ва аҷолаи механизми фаъолият дар ин самт дораи таълими неғӯзғӯзи чомеа хеле муҳим аст. Ба ин маъно, дар барномаи пешазинтихоботии номзад ба ҳимояи бозъитиҳоди ҳуқуқ озодиҳои инсон, дастриҳои озодиҳои баён ва таҳрири қаролатҳои фаъолияти боситҳои ақбори омма, идомаи пайвастии ислотҳои ҷиҳати баланд бардоштани самаранокӣи адолати суд нигаронида шудааст.

Аз Барномаи пешазинтихоботии номзад ба мақоми Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон аз Ҳизби экологии Ўзбекистон Абдушукӯр Ҳамзаев:

«Пешгӯи ва мубориза бо коррупсия яке аз самтҳои афзалиятноки фаъолияти мо аст. Қаролатҳои иқтисодӣ ва иҷтимоии хидматчиёни давлатӣ таҳқим меёбанд. Институти назорати ҷамъиятӣ ва шунавоии чомеа инкишоф дода мешавад, ҷораҳо оид ба густариши ошкорбаёнӣ ва шаффофият дар фаъолияти мақомоти давлатӣ ва тамоми сохтор, дар хариди давлатӣ пузӯр карда мешаванд.

Ба таври қуллӣ бехтар намудани хидмати тиббӣ ба аҳоли, боз ҳам тараққӣ додани тибби халқӣ, баланд бардоштани дараҷаи сифати таълими пайгирона дар асоси таърибаи пешқадами хоричӣ, рушди илму ғайр, боз ҳам тақмил додани соҳаи маданияту маърифат вазифаҳои аввалиндараҷа ба ҳисоб меравад».

Номзад ба мақоми Президент пешниҳод мекунанд, ки **маблағгузории давлатии ҳама гуна фаъолияти иқтисодӣ, ки ба муҳити зист зарар мерасонад ва сифати зиндагии мардумро паст мекунанд**, манъ карда шавад. Аз ин рӯ, дар таътиқи ҳама гуна лоиҳаҳо худӣ давлат намунаи ибрат нишон медиҳад, ки масъалаи экологиро дар мадди аввал мегузоянд. Пас аз он ниҳоятин ва ҳифзи дарахт, рақамҳои соҳаи ҳуқуқи маъсалаҳои халқӣ иҷро кардан ҳуд аз худ зиёд мешавад, ки дар соҳаҳои қорӣ, истехсолӣ, сохтмон ва бисёр дигар соҳаҳо бештубор мондаанд. Яъне, **ислоҳоти маъмурӣ** дар **соҳаи экология** дар соҳити идоракунӣ давлатӣ, ҷуноне ки дар барномаи пешазинтихоботӣ гуфта шудааст, босуръат ба амал бароварда мешавад.

Таълиби замон инрӯз аз он иборат аст, ки дар муқоимати суд-таълиқҳои баробарӣ ва бахсу мунозира гуфти қорӣ карда шавад. Танҳо дар он сурат дар ҳар як маврид, ҳар як омили ба инробат гирифта мешавад ва имкони баровардани ҳуққи одилона мебарорад. Далелҳои адолат дар ҷараёни суд аз он вобаста аст, ки **институти адвокатӣ** то ҷи андоза мустақил ва бозъитиҳод қор мекунанд. Аз ин рӯ, номзад ба мақоми Президент пешниҳод мекунанд, ки адвокатура ба як институти мустақил ва бозъитиҳоди ҳифзи қонун табдил дода шавад. Дар натиҷа на танҳо боварии мардуми мо ба суд зиёд мешавад, балки таътиқи ҳуққи дар чомеа зиёд шуда, волияти қонун таъмин мегардад.

Агар ғеъм, ки пешниҳоди дар Кодекси ҷавобгарии маъмурӣ бекор кардани **ҷараёни кӯҳнашудани ҷавобгарӣ**, каси қардани таътиқи ҷарима аз ҷониби мақомоти маъмурӣ ва додани вақолатҳои васеъ ба суд аз забони ақсарият аст, ҳато наметунем. Зеро танҳо ба таътиқи ҷарима ва ситонидани он мушкилоти гуфти хал наметавад. Ҳимии аз ҳама одилонаро бояд суд барорад.

Дар барномаи пешазинтихоботии номзад ба мақоми Президент Абдушукӯр Ҳамзаев махсусан зикр шудааст, ки **пешгӯи ва мубориза бо коррупсия** яке аз самтҳои афзалиятноки фаъолияти мо. Номзоди мо ҳаҷмун қорӣ халқи воқеии мушкилоти инқор пешниҳод мекунанд. Институти назорати ҷамъиятӣ ва шунавоии ҷамъиятӣ инкишоф дода мешавад.

Ҷораҳо оид ба **вусъат додани ошкорбаёнӣ** ва **шаффофият** дар фаъолияти мақомоти давлатӣ ва тамоми сохтор, хариди давлатӣ пузӯр карда мешавад.

Қаролатҳои иқтисодӣ ва иҷтимоии хидматчиёни давлатӣ мустаҳкам карда мешаванд. Дар ин ҳақиқат, ки **қаролатҳои иқтисодӣ** иҷтимоӣ буда, ба таъмии ҷаҳаҳои ҷомеа таъсир мерасонад. Мубориза ба муқобилии рашакан кардани он бояд ҳамеша мақсади асосӣ

сиаи ҳар яки мо бошад. Дар ин бобат ибрати шахсӣ ва ҷидду ҷаҳд доштани ҳар як роҳбар махсусан муҳим аст.

Мо мебинем, ки дар Барномаи пешазинтихоботии номзад инчунин оид ба рушди минбаъдаи **ниғарониҳои тандурустӣ, таълим, илму фарҳанг** вазифаҳои гуногун гузошта шудаанд. Махсусан, масъалаҳои ба қуллӣ **бехтар намудани хидмати тиббӣ ба аҳоли** ва **боз ҳам тараққӣ додани тибби халқӣ** барои ҳар як шаҳрванд аҳамияти калон дорад. Ҳаҷмун механизми муҳими иҷроии ин вазифаҳо зарурати пузӯр намудани назорат аз болои рияи талаботи инноватсионӣ аз ҷониби шахсон ба фуруши ялқут ва ҷақани доруворӣ ва **рушди клиникаҳои давлатии стоматологӣ** бо мақсади қошиш додани арзиши хидматрасонии стоматологӣ дар соҳаи тиб таъкид мекунанд. Дар баробари ин, аҳамияти тавачҷуқ ба ҷанбаҳои зерирӯи таъкид мекунанд:

дар соҳаи санитарӣ-эпидемиологӣ пешгӯи ва арзиши хатарҳои воқеӣ, **мониторинги эпидемиологӣ ҳуҷҷи табиӣ** **Бемориҳои сироятӣ** ва маҷмуи тадбирҳои пешгирикунанда бар зидди эпидемия ба амал меояд.

асосҳои ҳуқуқии расондани хидмати тиббӣ иҷтимоӣ ба табақаҳои камдаромеди аҳоли ва онҳро, ки дар маҳалҳои аз ҷиҳати экологӣ номусоид зиндагӣ мекунанд, таъхия ва ҷорӣ карда, барои инкишофи тибби халқӣ ҷораҳо андешида мешаванд.

Бояд гуфт, ки дар Барномаи пешазинтихоботии номзад тақлифӣ тавсияҳо, ки ба зиёд кардани самарадории таълими томақтабӣ, таълими халқӣ, касбӣ-техники ва мастабӣ оид нигаронида шудаанд, низ дақиқ тартиб дода шудаанд. Ҳарчанд дар тӯли ин соло дар соҳаи таълим борҳо ислотҳои сурат гирифта бошад ҳам, дар соҳа масъалаҳои ҷаҳталаб зиёдаанд.

Таътиқи пайгирона ва самаранокӣи **Консепсияи рушди таълими экологии Ҷумҳурии Ўзбекистон** барои вазифаҳои барномавии пешниҳоднамудани номзад ба нақша гирифта шудааст. Баланд бардоштани маданияти экологии аҳоли тавассути таътиқи самаранокӣи системаи таълимии пайвастаи экологӣ дар кишвари мо масъалаи хеле муҳими рӯз ба ҳисоб меравад.

Дар баробари афзудани аҳамияти масъалаҳои экологӣ дар чомеа касбҳои нағъ пайдо мешаванд, зарурати самтҳои нағъ карда мешавад. Бар асоси ин, мо ҳадаф дорем, ки **фехристи соҳаҳои касбу ҳунархӯро**, ки ба **иктисодиёти «сабз»** мувофиқанд ва дар рушди он сажм доранд, тартиб диҳем ва омӯзиши кадрҳои ба роҳ монем.

Дар системаи таълими олий қор дар ин бобат пайгирона давом дода мешавад. Тайёр намудани кадрҳои баландиҳтисос дар соҳаи экология ва ҳифзи муҳити зист дар асоси гранти давлатӣ вусъат дода, раванди тайёр кардани омузгорон бо назардошти талаботи замон ислот карда шуда, дар ин замина **муассасҳои нағъи таълими** таъсис дода мешаванд, ки ба қорӣ намудани технологияи муқосир нигаронида шудааст. Дар маҷмӯи оянда Барнома ва грантҳои таътиқи олий, ки ба ҳавсмонандагидонии таътиқи мушкилоти экологӣ нигаронида шудаанд, қорӣ карда мешаванд.

Дар барномаи васеъ намудани доираи **таъқиқоти экологӣ** ва **фаъолияти инноватсионӣ** дар инкишофи илм пешбин шудааст.

Тақлифҳои номзад оид ба инкишофи сисъати бешури ва ҳамкори байналхалқӣ низ ҷониби диққатанд. «Таҳқими амниятӣ суубот ва муносибатҳои дӯстонаи ҳамсоягӣ бо кишварҳои ҳамсоя дар самти сисъати хоричӣ ва рушди ҳамкориҳои байналхалқӣ пайваста идома хоҳад ёфт», – гуфтааст номзад Абдушукӯр Ҳамзаев дар Барномаи пешазинтихоботии худ.

Аз ҷумла, идомии ҳамкориҳои дӯстона ва амали бо кишварҳои ҳамсоя, истифодаи ҳамкориҳои захираҳои табиӣ минтақаи мо, ҳалли мушкилоти мавҷуддаи экологӣ бо назардошти мағшиҳои тарафайн, муқоламеи амали, меъёриҳои ҳуқуқи байналхалқӣ, ҳидои олами набоботу ҳайвонот, истифодаи тамоми қувватҳо, ки дар вазъияти эпидемия ва пандемия пешбини шудаанд, яқсоя карда шавад.

Бо тавасси миғбаъдаи ҳамкориҳои муваққил-санудманди кишварҳои Осиёи Марказӣ, ҳавсамандгардонии ворид намудани сармоягузориҳои экологӣ ба аҳоли нис барои сайёҳӣ имкониятҳои васеъ фароҳам оварда мешавад.

Бо мақсади таъмини рушди устувор фарумҳои байналхалқӣ оид ба дӯрдонаи тавсаяи ҳамкориҳо бо кишварҳои Осиёи Марказӣ ва дигар кишварҳои хоричӣ дар самтҳои инноватсионии экологӣ, рушди таълим ва доқиқи экологӣ гузаронида мешаванд. Дар таътиқи лоиҳаҳои истифодаи манбаи барқароршавандаи энергия дар кишвар ҳамқорӣ бо соҳмонҳои байналхалқӣ ва институтиҳои молия густириш хоҳад ёфт.

Барои рушди фаровон ва ояндаи устуворӣ мо ҳама дар интихоботи Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон – раванди муҳими сисъи фаъолана иштирок намоём!

Равшанбек БЕГМАТОВ,
депутати Палатат қонунгузорӣ
Олий Маҷлис, аъзои Шӯрои марказии
Ҳизби экологии Ўзбекистон.

БА ТАРАФДОРИИ АБДУШУКУР ҲАМЗАЕВ, НОМЗАД БА МАҚОМИ ПРЕЗИДЕНТӢ АЗ ҲИЗБИ ЭКОЛОГИИ ЎЗБЕКИСТОН ОВОЗ ДИХЕД!

Таҳлил, ҳулоса ва пешниҳод

ДАР ОРЗУИ ЗИНДАГИИ БАРОҲАТ

Ба унвони як нафар алоқаманди рӯзнома ва фарде, ки муттасили бо матбуот сарқор дорам, аз мақола ва гузоришҳои таҳлилий ҳушам меояд. Дилам меҳаҳад, ҷабарнигорон дар ниғоштҳои хеш, дар баробари суҳан гуфтан аз дастовардҳои ин ё он соҳа, парда аз рӯйи мушкилот ва монеаҳо нис бардоранд, ки ба пешгари чомеа халал мерасонанд.

Пас аз ин, ки Шавкат Мирзиёев ба сифати сарвари давлат ба қор шурӯъ намуд, дар кишварамон ғазои ошкорбаёнӣ то ҷое боз гардид, бо мурури замон дар дили журналистон оташи ҷасорат забона зад ва пасу пеш ба мақолаҳои таҳлилий рӯ оварданд. Бахусус, дар шабақаҳои иҷтимоӣ шаҳрвандон доир ба мушкилоти ин ё он соҳа бепарда суҳан мегӯянд.

Фикр мекунам, ҳар як матлабе, ки дар матбуот ба маънои «қорҳои мо ҳама хубу созанд» ҷоп мешавад, ба пешгари чомеа тақони ҷиддӣ намебахшад ва хоҳандагон нис ба хондани ҷунун навиштаҳои иштиёқ надоранд. Роҳбари давлат аз журналистон талаб дорад, ки дар матбуот бештар бо мақолаҳои таҳлилий баромад кунанд, бе биму ҳарос парда аз рӯйи камбудиву нуқсонҳо, ки ба пешгари чомеа монеа эҷод мекунанд, бардоранд. Гуфтаҳои созандаи ӯ, аз қабилӣ «халқ бояд аз мо розӣ бошад», «бояд дар ҳар қору амали мо адолати иҷтимоӣ риоят шавад», «на халқ ба идораҳои давлатӣ, балки идораҳои давлатӣ бояд ба халқ хидмат кунанд», «дар қору фаъолияти мақомоти давлатӣ бояд шаффофият бошад»... журналистонро водор месозад, ки ба ниёзҳои мардум тавачҷуқ зоҳир намолянд. Вақте ки дар байни халқ аз ин гуфтаҳо суҳан ба миён меоаварем, ёфт мешаванд нафароне, ки аз сисъати қорӣ норозӣ ҳастанду ба гуфтаҳои шумо эътироз баён мекунанд, ҷунунчи: «Ин гуна суҳанон барои назарфиребӣ гуфта мешаванд. Бояд одами яқми давлат тисмоли адолат бошад ва ҳоказо». Аммо, ба ақиди инҷониб, ҳеҷ як суҳани роҳбари давлат барои назарфиребӣ гуфта намешавад! ӯ, воқеан, меҳаҳад, ки шаҳрвандони Ўзбекистон Нав зиндагӣ баҳузу-

ру ҳаловат (комфорт) ва бо тамоми имконият дошта бошанд.

Ҳар гуна мавзӯи муҳимро ҳудӣ ҳаёт дар пешӣ аҳли қалам меғузорад. Ин мавзӯ аз ҷи иборат аст? Он, бешак, ҳаҷон рӯйдоди воқеӣ ё ҳиссиётӣ, ки инсонро мутаваҷҷеҳ месозад ва водор мекунанд, ки сари он биандешад. Дар ин робита ишқу муҳаббат, Ватан, инсон, маҳбуба, модар, забони модарӣ... аз ҷумлаи мавзӯҳо ҳастанд, ки як умр дар ин ё он инсон зиндагӣ мекунанд.

Ҷунунчи, дар чомеаи мо омӯзишу парвариш ба забони давлатӣ, ба дигар забонҳои миллий ва дар қул, ба роҳ мондани омӯзиши босифат ва самарабахш дар мактабҳои миллии таълими ҳамагонӣ аз омилҳои асосии пешрафт ба шумор меравад. Дар Ўзбекистонӣ кунунӣ беш аз 130 миллату халқият умр ба сар мебаранд. Дар байни қавмҳои бумӣ миллати тоҷик ҳам аз ҷиҳати нуфус ва нис аз назари қадимат мақоми шоиста дорад. Дар қанори ўзбекон таҳқойи будани халқи мо аз он ғувойи медиҳад, ки Ўзбекистон ватани таърихи тоҷикон нис мебошад.

Пӯшида нест, ки аз ҷониби соҳмонҳои ҷаҳонӣ, алаҳхусус СММ, доир ба ҳуқуқ ва озодиҳои қавму халқиятҳои бумӣ қонунҳои махсус ба тасвиб расида ва қавлҳо дода шудааст, ки онҳо ба доштани зиндагӣ баҳаловат мусоидат менамоянд. Аз мутолиаи қонунҳои байналхалқӣ кас ҷунун натиҷа мегардад, ки офарандагони онҳо ба қавму халқиятҳои дунё гӯё ки назари худой доштаанд. Назари худой, яъне ҷи? Худо, дар баробари дигар мавҷудоти олам қавмҳоро офарид ва ба ҳар қавм забон ва ҷеҳраи фарҳангӣ ато намуд. Пас, сарҳадҳо нисбианд, сайёраи Замин — яғона бошишгоҳи инсон ба ҳамаи ақвоми дунё тааллуқ дорад ва забону ҷеҳраи фарҳангӣ қавмҳо, сарфи назар аз он, ки дар қадом мамлакатӣ дунё ба сар мебаранд, бояд ниғоҳ дошта шавад. Бисёр меҳостам, ки сарони давлатҳо ва сисъатмадорони ҷаҳон ба ақвоми дунё назари худой дошта бошанд, бо худҳоҷио худқомагӣ гуноғунгарини фарҳангҳои миллиро маҳв насозанд, ба рушди ҳар

қадоми онҳо шароити мусоид фароҳам оваранд...

Дар мактабҳои таълими ҳамагонӣ кишвари мо таълим ба ҳафт забон роҳандозӣ шудааст. Баъд дида дастрасӣ ба истиклол дар Ўзбекистон 21 октябри соли 1989 ба забони ўзбекӣ мақоми давлатӣ дода шуд. Ин маънои онро дошт, ки тамоми қорғузориҳо дар идораҳои давлатӣ ба забони давлатӣ сурат мегирад. Бо вучуди ин, Қонуни Асосӣ ва Қонуни забони давлатӣ қорбурди забонҳои миллиро дар маҷлисӯ чамъомадҳо манъ накард. Тибқи ин қонун миллатҳои дигар, аз ҷумла тоҷикон, дар қойҳо, ки зич умр ба сар мебаранд, ҳаққу ҳуқуқи қор миллӣ доранд ба забони модарии худ табодули афзор намолянд, маҷлис гузаронанд, дари мактабҳои худро қушоянд, шиору деворевезаҳо ба забони модарӣ худ навишта дар қойҳои ба назар намоён насб намолянд ва ҳоказо. Ҳоқимиятҳои маҳаллӣ, ки ёвари ҳукуматанд, бояд дар маҳалҳо ин ҷиҳати Қонуни Асосӣ ва Қонуни забони давлатиро ба назари эътибор гиранд. Вале сад афӯс, бино ба маълумоте, ки аз мактабҳои тоҷикӣ ба мо мерасад ва гоҳе худ шоидаш мегардем, ҳоқимиятҳои маҳаллӣ аз ин ҷиҳат дастқўтаҳӣ мекунанд, аз фароҳам овардани имконоти бештари омӯзишу парвариш худдорӣ менамоянд ва ин беъътини то ҷое расида, ки ҳатто иҷозат намедиҳанд овезаҳо ба забонҳои миллии навишта шавад. Мушохида мегардад, ки ҷунун сарнавиштро мактабҳои тоҷикӣ нис доранд. Хеле аҷиб, мактаб тоҷикӣ аст, ҳама ба тоҷикӣ ҳарф мезананд, вале шиору деворевезаҳо ба забони ўзбекӣ. Баҳона ҷи? Азбаски забони давлатӣ Ўзбекистон забони ўзбекӣ, шиору деворевезаҳо ҳам бояд ба забони давлатӣ бошад. Дар ин маврид ба гӯшаи ҳаёли кас намеояд, ки эҳтимол дорад халқии дигар бо мурури вақт аз забони модарии худ маҳв гарданд.

(Давомаш дар саҳ.4).

(Аввалаш дар саҳ.1).

Президенти Ўзбекистон ба фаъолияти СХШ даҳл намуда, эътибори ҳозиронро ба он ҷалб сохт, ки қомебиҳои соҳмони мазқур бо бечунуқоро рияя қардан ба равандҳои асосии он таъмин мегардад. Ин мақоми ғайриблқӣ, эътимом қатъӣ ба ошкорбаёнӣ, баробарҳуқуқӣ ва дар поия ҳаҷмҷиятӣ қабул қардани қорқорҳо мебошад.

– Аз ҳама муҳимаш, ҳаҷмориҳои мо ба эҳтиромӣ тарафайн ва қабули конструктивии манфиатҳои гуноғун, мавқеъҳо, нуктаи назар, гуноғунгарини маданияти давлатҳои аъзо асос мекунанд, – изҳор дошт роҳбари мамлакатии мо.

Ба мақсади миғбаъд ниғоҳ доштани ва пузӯр қардани нақши асосии СХШ ҳаҷмун сохтори самарабахши байналхалқӣ дар ҳаллу фасли масъалаҳои ҳеле рӯзмарраи рӯзномаи минтақаӣ пешниҳод шуд, ки муоҳида ва қарорҳои қабулшуда, аудити фаъолияти идораҳо ва механизмиҳои ҳаҷмори қатъиди назар қарда шавад, ҳаҷмунин иҷроии шартномаҳо оид ба навсозии СХШ тезонида шавад. Зарурати таътиқи соҳтани лоиҳаи муштаракӣ таътиқи бинобар рушди пешомадноқи соҳмон дар доираи анҷумани қоршиноси СХШ таътид гардид.

Бо дарназардошти рӯзномаи ҳаҷмоиш Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон бобати рушди миғбаъдаи ҳаҷмори дар доираи соҳмон тақлифҳои мушаххас пешниҳод намуд.

Аз ҷумла, роҳбари кишвари мо ташаббуси қорқарди ҳуҷҷати бисёрҷанбаи сисъӣ – Кодекси ҳаҷмоягӣ нек, эътимод ва шарикии наздисарҳадии СХШ-ро пеш гузошт.

– Қабули ин ҳуҷҷат имкон медиҳад вазифаҳои афзалиятнок мушаххас, муносибатҳои умумӣ ва қорҳои маҷмуӣ бобати миғбаъд амиксозии ҳаҷмори дар шароити нав қорқард шавад, – гуфт Шавкат Мирзиёев.

Роҳбари Ўзбекистон таътид намуд, ки давлатҳои СХШ бинобар нишондиҳандаҳои рушди саноати ва инноватсионӣ пешқадам буда, дорони иқтидорӣ азими интеллектуалӣ мебошанд, захираҳои ғановатманди энергетикӣ ва аграрӣ доранд.

– Ҳоли ҳозир ташаббус дар бораи ташаққул додани соҳати умумӣ барои зиёд қардани савдои доҳилиминтақаӣ ва қорператсияи саноативу техноложӣ беш аз пеш рӯзмарра мебошад, – қайд қард сарвари Ўзбекистон.

Ба ин маънӣ Президенти мамлакатии мо пешниҳод қард, ки Барномаи мулоқоти нағъи иқтисодии СХШ бо фарогирии ҷунун самтҳо, аз ҷумла рушди инноватсионӣ, рақамикунунӣ ва роботкунунӣ, интеллекти табиӣ, биотехнология, дорусозӣ ва соҳаҳои дигари саноати оянда қабул қарда шавад.

Ба мақсади пешбурди лоиҳаҳо бинобар самтҳои зикршуда роҳбари давлат дар Ўзбекистон барғузор қардани Ҳафтаи шарикӣ инноватсионии минтақаҳои давлатҳои аъзои СХШ-ро бо ба роҳ мондани намоишгоҳи муштаракӣ технологияҳои олий пешниҳод намуд. Ба масъалаҳои нақлиёти коммуникатсионӣ даҳл қарда, Президенти Ўзбекистон қорқарди Ҳаритаи яғонаи иртиботи тарафайни нақлиётҳои давлатҳои СХШ-ро пеш гузост.

– Ин имкон медиҳад «қойҳои нозуқ» ва «норасоиди» муаян қарда, қорҳои аввалиндараҷа ва лоиҳаҳо барои ташаққул додани низоми қаробатии нақлиётиву транзитӣ андешида шавад, – зикр намуд ӯ.

Роҳ

ДАР ОРЗУИ ЗИНДАГИИ БАРОҲАТ

(Аввалаш дар сах.3).

Дар Ўзбекистон мактаб нахустин ва беҳтарин муассисаест, ки халқро бо тамоми дорояш — забон, фарҳанг, таърих, расму оини миллий ва ҳоказо тарбият мекунад, билҳосса, барои рушду нумуи забони модарӣ имконият медиҳад. Ҳар қавму халқе, ки ба забони модарии худ мактаб надорад, бешубҳа, аз ин дурри гармонро — забони модарӣ ҷудо хоҳад шуд. Чунин хатари ҷиддии маънавию мо дар аксари мавзёҳои тоҷикин-шин дида метавонем. Ба мушоҳида мерасад, ки дар бисёр маколҳо бо «ташаббус»-и худӣ тоҷикон гурӯҳҳои ўзбекӣ қушода мешаванд, ба ҷойи тоҷикӣ таълим ба забонӣ ўзбекӣ ҷорӣ мегардад, ҳатто омўзгорон аз падару модарон талаб мекунанд, ки барои баланд бардоштани сатҳи забондонии фарзандонашон дар оила (!) бояд ба забонӣ ўзбекӣ ҳарф зананд. Бисёр ҳаммиллатони мо бо ин гуна талабу ҳолатҳо созиш ҳам мекунанд... Мутаассифона, ин қабил афрод дарк намекунам, ки чунин ҳодиса барои миллат ғоҷе аст!

Аз ҷониби муассисоти таъбу нашри Ўзбекистон ба роҳ монда шудани ҷопи китобҳои дарсию бадеӣ ба забони қавму халқҳои дигар аз дастовардҳои истиқлол аст. Ҷамчунин, дар Ўзбекистон ба забонҳои миллий, аз ҷумла ба забони тоҷикӣ, бо ороишу пеоишӣ ҳуқуқ рӯзномаю маҷаллаҳо рӯйи ҷопро мебинанд. Вале агар мактабҳои тоҷикӣ паспеш баста шаванд, ё бо мурури вақт мардум аз асослати худ дур шавад оё ин на-ширҳо вучуд дошта метавонанд?

Ҷойи бахс нест, ки шаҳрвандони Ўзбекистон, аз ҷумла тоҷикон, бояд забони давлатиро дар сатҳи коргузори ва муомила донанд. Бо назардошти ин, таълими забони давлатӣ дар мактабҳои миллий, аз ҷумла гурӯҳу мактабҳои тоҷикӣ, аз синфи 2 то синфи 11 роҳандозӣ гардидааст, ки ба дони-сатни забони давлатӣ дар сатҳи муомила ва коргузори мусоидат менамояд. Вале ин маъ-нои онро надорад, ки халқҳои дигарӣ бумӣ аз асолат ва забони модарии худ дур гар-данд. Барои онҳо омўзиш гирифтани пар-вариш ёфтан ба забони модарӣ то андозае аҳамиятнок аст, ки на камтар аз забонӣ дав-латӣ.

Имрӯз вазъу ҳоли таълими забони дав-латӣ ва забони модарӣ дар мактабҳои миллий чӣ гуна аст? Оё дар тақсими дарсҳои за-бони давлатӣ ва забонҳои миллий дар макта-бҳои таълими ҳамагонӣ адолати иҷтимоӣ ри-оят шудааст? Сифати таълими фанни за-бони модарӣ дар мактабҳои тоҷикӣ дар кадом ҷой аст?

Сад афсӯс, вазъияти таълим дар макта-бҳои миллий қаноатбахш нест. Ошқоро ме-бинем, ки тақсими соатҳои таълими (ба за-бони давлатӣ ва забони модарӣ) аз рӯйи адолати иҷтимоӣ роҳандозӣ нашудааст. Инро қадавли дарсию пешниҳодгардида аз ҷониби Вазорати таълими халқи ҷумҳури, ки барои солҳои хониши 2022-2023 таал-луқ дорад, собит менамояд. Ба мушоҳида мерасад, ки мутобиқи он қадавло доираи омўзиш ва парвариш ба забонҳои миллий, аз ҷумла ба забони тоҷикӣ, дар кишвари мо тангтар шудааст. Дар сурате ки миқдори соатҳои таълими забонҳои миллий, забони тоҷикӣ низ, нисбат ба соатҳои таълими за-бони давлатӣ бояд бештар бошад...

Тавре ки дар боло қайд намудем, чан-дест, ки мактабҳои миллий, аз ҷумла макта-бҳои тоҷикӣро худӣ давлати Ўзбекистон бо дастуру китобҳои дарсӣ таъмин менамояд. Ин пайдаиш неқ шоиастаи таҳсин аст. Дар ин бахш аз бучети давлат пули қалон ҷудо карда мешавад. Вале чанд сол аст, ки омў-згорони мактабҳои тоҷикӣ аз паст будани сифати тарҷуманӣ китобҳои дарсию фанҳои иҷтимоиву дақиқ изхори норозигӣ меку-нанд, ба идораҳои болоӣ шикоят мебаранд, аммо натиҷае нест. Доир ба паст будани сифати тарҷуманӣ китобҳои дарсӣ рӯзномаи Шӯрои Палатаи қонунгузори Олий Маҷлис, Сенати Олий Маҷлис ва Девоини Вазирони Ҷумҳурии Ўзбекистон — «Овози тоҷик» ма-толиби зиёде ҷоп кард, вале натиҷаи мат-луб нест. Ба назар мерасад, ки масъулини Маркази таълим ба ин масъалаи муҳим аз пушти панҷа менигаранд. Дар аксари вақт онҳо тарҷуманӣ китобҳои дарсиро ба «тарҷу-мон»-ҳое мусупоранд, ки лаёқати тарҷумонӣ надоранд, забони меъёрро хуб намедонанд. Масъулияти мутарҷуманӣ ба инобат на-гирифта, барои тарҷуманӣ китобҳо вақти бе-нихоят кам ҷудо мекунанд, кори муҳри-рону мусаҳҳеҳонро дурост ба роҳ намонда-анд. Бе шубҳа, паёварди чунин хунукназа-риҳо ва набудани тавачҷуҳи лозим аст, ки китобҳои пур аз иштибоҳо ва камсифат ба ҷоп расида, боиси норизоият ва диссардии падару модарон низ мегардад.

Чанд соли охир аз ҷониби давлат ба хо-тири он, ки дар муассисаҳои таълими олий ҷавонони боиктидор тахсил намоянд, қо-раҳои муҳим барои барҳам додани фасод ва тамачъўзҳои андешида мешавад. Ин иқдимо бояд таъриқ гуфт. Зеро рушди мамлакат ба мутахассисони донишманду ҷашиқкордон иртиботи ноғусастани дорад. Ҷорӣ гардидаи тест ва имтиҳонсупориҳои фосилавӣ низ то ҷое имконияти фароҳам меоварад, ки ҷавонони болаёқат ба муас-сисаҳои таълими олий дохил шаванд.

Дар ин робита бояд зикр намуд, ки масъ-алаи тест ба забони тоҷикӣ ҳанўз ҳаллу фасл нагардидааст. Дар аҳди шўравӣ, бино ба хоҳиши хатмкунандагон ё падару модарони онҳо, довталабон ҳуқуқи ба забони модарӣ супурдани имтиҳонҳои қабул ба муассисаҳои таълими олиро доштанд ва баъди дохил шудан дар донишгоҳу донишқадаҳо, сарфи назар аз забони таълимашон, тахсилро бо-муваффақият давом медоданд. Ин раванди судбахше буд, ки имрӯз низ бояд зинда шавад.

Ҷағи таҳмилии шаҳрвандӣ дар Тоҷикис-тон, баста шудани гузаргоҳҳои сарҳадии ду давлат, нарасидани китобҳои дарсӣ, масъа-лаи нострификатсия ба мактабҳои тоҷикӣ зар-баҳои сахту сангин овард. Дар он рўзгор дар байни аҳоли овоза паҳн шуда буд, ки дигар дипломҳои муассисаҳои таълими олии То-ҷикистон ба кор намеоянд. Ин ҳолат дар дили мардум ҳисси яъсу ноумедиро анғехт ва ба хулосае омад, ки дигар аз мактабҳои тоҷи-кӣ бӯйи умед нест, бояд фарзандонашро бо хоҳиши худ (хоҳиши ғайритабӣ) ба ди-гар мактабҳо супоранд...

Бисёр мешунавем, ки зиёиён — чи тоҷи-кӣ ва чи ғайритожик, иброд медоранд, ки худ тоҷикон намехоҳанд фарзандонашон дар мактабҳои тоҷикӣ таълим гиранд. Аммо онҳо ҳеч сари ин масъала намеандешанд, ки ҷаро тоҷик фарзандашро дар мактаби тоҷикӣ хо-нондан намехоҳад? Ҷойи бахс нест, ки ти-бкӣ қонунҳои фаёлои мамлакат забони таъ-лими фарзандонро падару модарон интиҳо ме-намоёнд. Вале бояд гуфт, ки ҳолат табӣӣ ва ғайритабӣӣ мешавад. Ҳолати табӣӣ ҳамон ҳолатест, ки барои ба забони модарӣ таъ-лим гирифтани фарзандони халқҳои дигар ҳуқумат ҳамаи шароити заруриро фароҳам овардааст. Бигирем, сифати китобҳои дарсӣ ба талаб ҷавоб медиҳанд, фарзандон, баъ-ди хатми мактаби миёна барои дохил шудан ба муассисаҳои таълими олий тестроҳо ба за-бони модарии худ мусупоранд, шииро де-воровезаҳо дар мактабҳо ва мавзёҳои, ки қавмҳои бумӣ зич истиқомат мекунанд, бо забони онҳо навишта шудаанд, ба тангу-нии доираи забонҳо роҳ дода намешавад ва ҳоказо. Ҳолати ғайритабӣӣ бошад, ҳамон ҳолатест, ки барои ба забони модарӣ таъ-лим гирифтани насли ҷавон шароити зарури мавҷуд нест: эътибор ба таълими забони модарӣ дар мактабҳо суост аст, сифати китоб-ҳои таълими ба талаб ҷавоб намедиҳад, фарзандони халқҳои дигар баъди хатми мак-таби миёна ба забони модарии худ имтиҳон супорида наметавонанд, тибкӣ Қонуни за-бони давлатӣ шииро овезаҳо дар мактабҳои миллий ва дар ҷойҳо, ки миллатҳои дигар зич зиндагӣ мекунанд, ба забони модарии онҳо навишта нашудаанд ва ҳоказо.

Дар тўли таърихи дароз тоҷикон ҳамеша ба забони модарии худ ари гузоштаанд. Ва-гарна ба ин забони зобову шево беш аз 5 ҳазор девон тавдвин намешуд. «Шоҳнома» ва «Маснави маънави» барин осори мондагор арзи ҳастӣ намекард... Биноан, агар дар ҳамаи кишварҳо аз ҷониби дастандаркорон шароити зарури фароҳам оварда шавад, ин миллати тамаддунос бо хоҳиши худ дар ду дунё забони таълими фарзандонашро дигар намекунад...

Бояд гуфт, ки ду-се зибӣ ё патриоте, ки аз паст будани сатҳи забондонии мардум дар кишварамон, ба талаб ҷавоб надодани си-фати таълим дар мактабҳо, бино ба хоҳи-шҳои ғайритабӣии падару модарон пўшида шуда истодани дари мактабҳои тоҷикӣ, ғай-риқаноатбахш будани сифати китобҳои дарсӣ ва дигар мушкилот садо баланд ме-кунанд ва дар ин хусус ба идораҳои болоӣ менависанд, барои рушди фарҳанги миллий ва ба забони модарии худ таълим гирифта-ни фарзандони халқ шароити заруриро фа-роҳам оварда наметавонанд. Бархас, бо ҳар баҳона, онҳо ба таъқибу фишорҳо дучор мешаванд. Фикр мекунам, бо ин кор, бо на-зардошти Эъломияи СММ доир ба ҳуқуқи миллатҳои таҳҷой ва Конституцияи Ҷумҳу-рии Ўзбекистони Нав бояд ҳуқумат ҷиддан машғул шавад. Бино ба маълумоти расонаҳо, дар Ўзбекистони кунунӣ расман беш аз 1 миллиону 700 ҳазор тоҷик умр ба сар меба-рад. Ҳол он ки аҳолии баъзе кишварҳо беш аз 1 миллион нафар асту бас. Дар ҳамаи мам-лакатҳо механизми кору амалҳои ба ҷамъ-ият дахлдорро, бино ба солаҳидии зибӣён ва олимон, ҳуқумат кор карда мебарояд. Ҷам-чунин собит шудааст, ки дар анҷом додани ҳар гуна кори тарғиботию ташвиқоти матбу-оти кишвар, аз ҷумла телевизионӣ марказӣ, саҳми босазо дорад. Мисолан, мо ҳеҷ нади-даем, ки тавассути телевизионӣ марказӣ аз ҳаёти мактабӣии тоҷикче, ки тахсилро дар муассисаҳои таълими олии мамлакат (сарфи назар аз забони таълимашон) сарбаландона идома дода истодаанд, ё деир ба мушкило-ти мактабҳои тоҷикӣ телеорҳе ё филми му-станадеро намоиш дода бошанд. Дар ҳоли ҳозир ташкилот, идора ё марказе вучуд на-дорад, ки аз мушкилоти мактабҳои тоҷикӣ суҳан ба миён орад...

Ҳар гуна мушкилие, ки дар қомеа ба амал меояд, бояд ҳал гардад, ба хусус, барои миллати таҳҷоие мисли тоҷик. Фикр меку-нам, дар акси ҳол забон, урфу одат ва фар-ҳанги миллати мо, ки дар ин марзу бум аз аҳди бостон вучуд дошт ва нақши қалиди дар соҳтани ҷамъияту давлат дорад, рӯ ба таназ-зул хоҳад овард...

А. СУБҲОНОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Шеърӣ хуб вақте «ба оҳанг даро-мад» ва аз ҷониби овозхон иҷро гашт, дилангезии дигар пайдо ме-кунанд. Муганиву мутрибон одатан ба шииронӣ лирик муруҷоти меку-нанд, ба шеърҳои равону хушоханг. Гўяндаи ин гуна шеърҳо чун «суруд-навис» низ маълум ва машхуранд.

Дар солҳои панҷоҳум, шастум ва ҳафтодум зиндаёӣ Аминҷон Шукўҳӣ дар сафи ин гуна суҳанварон, ки бо оҳангсозу овозхонҳо бештар ҳам-корӣ доранд, мақоми босазо дошт. Ба гуфтаи яке аз ҳамдеҳагон ва шо-гирдонаш Нурмуҳаммад Ниёзӣ (ра-вонаш шод бод) «Шукўҳӣ ҳануз дар охири солҳои ҷилум бо нафаси гар-ми ишк ба майдони адабиётӣ ворид гашт ва аз ҳамин гармиву самимият тору лудӣ ҳама осори назмиву на-срий вай танида шудаанд».

Дахҳо офаридаҳои Аминҷон Шукўҳӣ, ки дар адабиёти муосири тоҷик чун сарояндаи ишк ҷойгоҳе до-рад, ба пайдоиш ва болу парзании беҳтарин сурудуҳои тоҷик асос гар-дидаанд.

«Суруди чашмасор» ном дошт на-хустмаҷмўааш (1948). Баъд дафта-рҳои шеърӣаш бо унвони «Ватани сулҳ», «Рўзҳои мо», «Садои дил», «Муҳаббат ва оила», «Нафаси гарм», «Ари қалам» ва ҳоказо рўйи ҷоп ди-данд. «Чормаз» дар ибтидои асри нав бознашр гардид. «Шоҳай райҳон» ва «Барғҳои тиллоӣ» низ «бо шеърҳои ба назар тару тоза» дар рўзҳои мо ба дил ва рўҳамон хурраи бахши-данд.

Меғўянд Шукўҳӣ маҳз барои су-руду сурудаҳои ширадораш соли 1965 ба Ҷоизаи давлатии ба номи Рўдакӣ сазовор шудааст. Ва ҳамин сурудуҳо ба маҳбубияти томи ў дар байни хосу ом бештар сабаб шуда-анд.

Як вақтҳо ҳамсинҳои роқими ин сатроҳ нафақат «Муҳаббат»-и Шукў-ҳиро аз тариқи радио ё магнитофон бо завқ мешунданд, балки дар «дафтарҳои кисагӣ», дар «дафтарҳои хотира» мисраҳои диплазирӣ ин шеърро сабт мекарданд:

Муҳаббат — мавҷи дарёӣ

хурушон,

Муҳаббат — чашмаи дилҳои

ҷўшон.

ЧОРВОДОРӢ СОҲАИ СЕРДАРОМАД ВА МАНФИАТОВАР

Таъмини аҳоли бо гўшт, маҳсулоти гўштии хушсифату арзон, шир ва маҳсулоти ширӣ ба рушди чорводорӣ вобаста мешавад. Ҳамчунин он бошуглфарогиири аҳолиро таъмин намуда, манбаи даромади изофӣ мешавад. Нохияи дурдасти Томдӣи вилоти Навой ба чорвопарварӣ ихтисосонида шудааст. Дар дашту биёбонҳои беохирӣ он ба рушду ривочи чорводорӣ эътибори махсус дода мешавад.

Дар ноҳия асп ва шутур-парварӣ хуб ба роҳ монда шудааст. Мувофиқи қарори Президент, аз 18 феввали соли 2022, «Дар бораи чо-раву тadbирҳои боз ҳам ривоч додани чорводорӣ ва мустаҳкам намудани базаи хўрокаи он» ба соҳибкорон ва хоҷагии фермерии соҳа имкониятҳои васеъ мұхайёӣ гардидааст. Имрўз дар ноҳия 5554 сар чорвои шохдори қалон, беш аз 341 ҳазор сар чорвои хурд парвариш карда мешавад. Дар ноҳия 235 хоҷагии фер-мерӣ фаъолият доранд. 105 хоҷагии фермерӣ ба парва-риши чорвои хурди шох-дор, 17-тои он ба асппа-варӣ, боқимонда ба парва-риши шутуру ҳайвони қало-

ни шохдор машғул мебо-шанд.

Хоҷагии фермерии «Бахт имкон ривож чорваси» аз зумраи хоҷагиҳо мебошад, ки рў ба ривоч дорад. Дар ин хоҷагӣ наздики 2000 чорвои қалони шохдор, беш аз 300 сар бузи зотӣ парвариш кар-да мешаванд. Хоҷагӣ, ки дар заминаи технологияҳои нав ташкил шудааст, бо самара-ноқӣ афзалият дорад. Аз ҳар сар гов рўзе 25-28 литр, аз ҳар сар буз 3-3,5 литр шир дўшида мешавад. Хоҷагӣ ҳар рўз ба корхонаҳои коркарди шир наздики 20 тонна шир мусупоранд.

Хоҷагии фермерии «Рус-темов медеу якудук» низ ба чорвопарварӣ тахассусонида шудааст.

Муҳаббат — меҳри дунё, субҳи

уммед,

Муҳаббат — навбаҳори умри

инсон.

Муҳаббат хона дорад дар дили

ман,

Аз он равшан ҷароғи маҳфили

ман...

Муҳаббат омаду дунё дигар

шуд,

Гуле, боге, баҳоре ҷилвагар

шуд.

«Муҳаббат»-ро ба кӣ бахшида буд шоири хушбаён? Ба ҳамсари бова-фояш, ки Муҳаббат ном дошт. Онҳо хушбахт буданд?

Ба зану шавҳар, ки яқдигарро хуб мефаҳмиданд, ҳаёти худро бе яқди-гар тасаввур карда наметавонистанд ва дар ҳаёти оилавӣ аз хушбахттари-нҳо буданд, Худо панҷ фарзанд ато кард.

Яке аз писарони Шукўҳӣ Каримҷ-он Ҳоҷибоев, ки альон дар Амрико дар сафи ин гуна суҳанварон, ки бо оҳангсозу овозхонҳо бештар ҳам-корӣ доранд, мақоми босазо дошт. Ба гуфтаи яке аз ҳамдеҳагон ва шо-гирдонаш Нурмуҳаммад Ниёзӣ (ра-вонаш шод бод) «Шукўҳӣ ҳануз дар охири солҳои ҷилум бо нафаси гар-ми ишк ба майдони адабиётӣ ворид гашт ва аз ҳамин гармиву самимият тору лудӣ ҳама осори назмиву на-срий вай танида шудаанд».

Дахҳо офаридаҳои Аминҷон Шукўҳӣ, ки дар адабиёти муосири тоҷик чун сарояндаи ишк ҷойгоҳе до-рад, ба пайдоиш ва болу парзании беҳтарин сурудуҳои тоҷик асос гар-дидаанд.

«Суруди чашмасор» ном дошт на-хустмаҷмўааш (1948). Баъд дафта-рҳои шеърӣаш бо унвони «Ватани сулҳ», «Рўзҳои мо», «Садои дил», «Муҳаббат ва оила», «Нафаси гарм», «Ари қалам» ва ҳоказо рўйи ҷоп ди-данд. «Чормаз» дар ибтидои асри нав бознашр гардид. «Шоҳай райҳон» ва «Барғҳои тиллоӣ» низ «бо шеърҳои ба назар тару тоза» дар рўзҳои мо ба дил ва рўҳамон хурраи бахши-данд.

Шукўҳӣ дар як шеърӣ худ меғўяд, «Агар ҷавонӣ боз меомад... боз туро меҷустам, туро меёфтам!»

Ин шеър низ далел бар он ки Шукўҳӣ аз ҳаёти хонаводагӣ, аз так-диру сарнавишти хеш (аз он ки Му-ҳаббат дар пешонаш будааст) бисёр мамнун ва шукргузор аст. На ба ҳар кас, на ба ҳар шоир насиб мекунанд ин гуна саодат.

Нусхаҳои поки падару модар (фар-зандҳо) гирди дастархони оилавӣ ба ситораҳо мемонданд. Модарро моҳ мешумурданд, падарро хуршед...

Вале падару модари хушбахт ка-нони ҳам ба пири расиданд? Ба тўйи набераҳо сар шуданд?

Шояд бар асари вазнини кор (роҳ-барӣ Қумитаи телевизион ва радиои ҷумҳури) Аминҷон Шукўҳӣ дар авҷи камолоти эҷодӣ саломатӣ бой дод — сактаи мағзи сар. Лозим омад барои кор рафтан ариза нависад.

Баногоҳ маълум шуд солимии на-хустфарзанди хонадон Наҷминисои нест хуб нест. Як дарди Шукўҳӣ ду дард шуд. Духтар орзуҳои зиёда дар дил дошт. Баъди хатми риштаи фи-лологӣ донишгоҳ дар хона-музейи Мухаммадҷон Раҳимӣ ба пажўиш машғул буд ва меҳост адабиётшинос

шавад. Вале...

Январӣ соли 1979 дар беморис-тони Қарияи Боло Наҷминисо аз олам гузашт. Хазоншавии он вучуди аз даҳ як гулаш нашукуфта волидонро ба чӣ ҳол афканд? Замин сахт, осмон ба-ланд. «Ситора кучост? Дар кадом гўшаи дури фалак?»

Зилзила сахт тақон дод хонадон-ро. Ларзонд... Хусусан ҳаёти саро-бони оиларо. Хароб гардид қалъаи зиндагӣаш. Бале, марги фарзанд ба-рои падар ғоҷиае буд таҳаммулно-пазир. Сактаи мағзи сар аз нав хуруҷ кард ва моҳи майи соли 1979 ба ҳаёти адаби нуктадон нукта гузошт. Ҳанўз 56-ро пур накарда буд Шукўҳӣ.

Ба донишқадаи мо чӣ тавр раси-дани ин хабари нохуш ҳамон дар хо-тирам. Соли хониш ба поён мерасид — дар пеш имтиҳонот.

«Аминҷон Шукўҳӣ...» Пичир-пичи-ре, ки сар шуд, ба гўши мо, до-нишҷўён, ки ба ҳарчӣ қунҷқобӣ ме-кардем, аранг расид. Вале ҷуз «Ами-нҷон Шукўҳӣ» чизи дигар наҳаҳми-дем. Гумон кардем Шукўҳӣ аз Ду-шанбе ба Ленинобод (Ҳўянда) мео-янд, вохўри мегузаронанд. Хурсанд ҳам шудем. Баногоҳ ҷияни адибро ди-дем, ки аз мо як курс боло меҳонд. Вай мегирист. Аввал ҳайрон шудем. Баъд фаҳмем, Шукўҳӣ вафот карда-анд...

Навёе ишора рафт, аксарияти томи ашўри Шукўҳӣ дар мавзўи ишк. Кас гумон мекунанд ин мавзўё — безарар. Ба мавзўёҳои иҷтимоӣ сиёсӣ бояд эҳтиёт кард. Як ҳарфи оно боло оварданаи мумкин ба сари шоир. Вале шеърӣ ошқона низ, та-вре фикр мекунем, чандон «беҳавф» набуддааст. Шоири ўзбек Абдулло Орифов дар «Биринчи муҳаббатим» («Муҳаббати нахустин»)–и хеш на-вишт: «Мен кимга сунянгайман, бирин-чи муҳаббатим?» Дар «боло» ўро ба исқанҷа қашиданд, гуфтанд, чизи та-ваҷҷа карда надорӣ? Ба партия така-кун!

Ин гуна ҳолат ба Шукўҳӣ низ рўй дода будааст. Яке аз ғазалҳояш бо чунин байт ба охир мерасад:

Кўчо, охир, барам ман арзи

шабҳои фироқамро,

Ки бар дилдодагон ғайр аз дили

ҷонон вазорат нест.

Назар ба нақли писари қалонии шоир Ҳақимҷон, баъде ин шеър дар рўзномаи «Тоҷикистони советӣ» эълон гашт, муаллифро мақомот ҷеғ заод. Гуфтанд «барои дилдодагон ва-зорат нест» гуфтанат аз ҷиҳати сиёсӣ нодуруст аст, вазорат ҳаст ва ба ҳар кор қодир, он метавонад муносиба-тҳои оилавӣ — масъалаҳои ишқу оши-қони низ ҳал кунанд!»

Бо ин сарзаниш қонёе нашуданд дар мақомот. Ба Мирзо Турсунзода, ки дар Маскав буд, занг заданд ва гуфтанд бубинед шогирддон чӣ гуна шеърӣ аз нигоҳи сиёсӣ ҳақ навиш-тааст. Нақл мекунанд, баъди бодик-қад хондани ин мисраҳо Турсунзо-да лабханд кардаанд ва гуфтаанд

мосро аз шири буз ва гўсфанд ба роҳ монд. Ду нафар беко-ронро бо кор таъмин намуд.

— Мувофиқи фармони мах-суси Президент худуди киш-вар вобаста ба имконоти та-раққиёт ба баргарафт намуда-ни тафовути нобаробарии иқтисодӣ ба панҷ минтақаи тоифавӣ ҷудо шудааст. Нохияи Томдӣ марбут ба то-ифаи панҷум аст. Мувофиқи фармон соҳибкорон аз пар-дохти андозӣ даромади шах-сонӣ қисмонӣ, яъне корго-ри худ озод карда шудаанд. Ин фармон ба рушду нумўи соҳибқорӣ имконияти васеъ медиҳад. Ҷавонон аз ин им-конот васеъ истифода меба-ранд ва комёб мегарданд.

Шутурпарварӣ имрўз ба ҳукми аняна даромадааст. Ин пеша соҳибқорро даро-мади зиёда оварда, мизочо-ро манфиат. Шифобахш аст шири шутур. Мардум эҳтиёҷи зиёда доранд ба он. Ба таъ-бире бозоргир аст шири шу-тур. Пашии шутур харидори зиёда дорад. Ин ҳамамо Ақер-ке Кулмағанбетова хуб дарк кард.

— Талабот ва эҳтиёҷи мар-дум ба шири гўшт ва пашии шутур зиёда аст. Азми қавӣ гирифтаи, ки ба шутурпар-

«шеърӣ хуб аст, агар шоир ҳатто ме-гуфт, ки бар дилдодагон ҳуқумат нест, ман зери он имзо мегузоштам, ба Шукўҳӣ қордор нашавед!»

Донишҷў будему ду-се моҳи мав-сими гўнучини пахтаро дар саҳро ме-гузарондем. Чанд сол қабл «Чормаз» баромада буд (дубайтиҳои Шукўҳӣ), ки ҳамон аз даст ба даст мегузашт. Мазмун — обнарасида, қофия — ус-тувор... Хирғоҳӣ мекарданд до-нишҷўён: «Диламро дех, ки ман бе-дил намонам...»

Шукўҳӣ баробари назм дар наср табъ меозмуд. Дар ҳамқаламӣ ба Ҳилолиён Аскар аввал «Шахло», па-сон қиссаҳои «Шахло ва Шифо», «Имзои шахсӣ»-ро навишт. Баъдтар бо савйи ҳарду романи «Пенчуботи роҳро» рўйи дунё дид. Чанд ҳақои лириқии Шукўҳӣ чун шеър хушса-дост. «Парии ҷазира»-аш, айни за-мон, повести лириқӣ, ки дўстдори-ни адабиёт як вақтҳо бо як нишаст онро хонда мебаромаданд. «Мулло-латиф» (меваи табии латифи адиби зариф) бо наср шавишта шуда бо-шад ҳам, чун достон эътироф шуда-аст.

Шукўҳӣ барои бачаҳо низ мена-вишт. Шеърӣ суруд, ҳикоя ва қис-саҳои яке аз дигаре марғуб: «Ил-18 омад», «Барраҷаи дупо»...

Нақл мекунанд бачаҳоро беҳад дўст медошт. Вақти бачаҳои худро пурмазмун мегузаронд. Мешуд, ки бо онҳо футбол ҳам бозад. Аз нақли писараш Ҳақимҷон: «Ҳар сол вақти гули лола аз Душанбе ба Ҳўянда меомаданд. Мо, бачаҳоро ба кўхи Мевағул лолачинӣ мебарданд». Дух-тараш Маҳфират: «Мо аз кор омада-ни падарро интизор мешудем, ме-донистем, ки бароямон китоб мео-ранд. Ман як шеър навиштаам дар бораи падар».

Шояд бо оби чашм навишта ў ин шеърро...

Достонҳои насрии бачагонаи Шукўҳ